

A területszámítást az eddig elmondottak szerint azonban csak akkor lehet végrehajtani, ha az idom töréspontjainak száma páratlan (azaz háromszög, ötszög, hétszög stb. esetében). Ha az idom töréspontjainak száma páros (azaz négyszög, hatszög, nyolcszög stb. esetében), akkor a számolást az eddig elmondottak szerint azért nem lehet végrehajtani, mert a folyamatos továbbszámoláskor az aktívan változó fordulatszámú-láló-sornál az indulási érték az előző üzemi lépés érkezési értékével egy esetben nem egyezik meg: a páratlanszámú indexes koordinátáknak a párosszámú indexes koordinátákra történő átmenetnél, mely az eddigiek szerint végzett előírásnál az oszlop végéreérkezéskor mutatkozik. Ezt elkerülendő a párosszámú töréspontú idom kétszeres területét adó sor utolsó tagjához adjuk hozzá $(y_1 - y_1) x_1 = 0$ egyenlőséget, végezzük el a szorzásokat, csoportosítsuk megfelelően a szorzatokat és végezzük el a kiemelést, s akkor az utolsó tag helyett megkapjuk a közvetítő- és a zárótágot:

$$(y_2 - y_n) x_1 = (y_2 - y_n) x_2$$

$$(y_1 - y_1) x_1 = 0$$

$$(y_2 - y_n) x_1 + (y_1 - y_1) x_1 = (y_2 - y_n) x_1$$

$$y_2 x_1 - y_n x_1 + y_1 x_1 - y_1 x_1 = (y_2 - y_n) x_1$$

$$(y_2 - y_1) x_1 + (y_1 - y_n) x_1 = (y_2 - y_n) x_1$$

$$\text{közvetítő-tag} \quad \text{zéró-tag}$$

A közvetítő- és a zárótágot alkalmazása az utolsó tag helyett a számolásnál az előírást oly-

képen módosítja, hogy a kiindulási töréspont koordinátáinak újbóli kiírása után (mikor is zártuk az idomot) a kiindulási töréspont koordinátáinak kiírását az oszlop legalján megismételjük, mellyel az előírt pontok számát — miként az a páratlan töréspont-számú idomoknál természetesen eddig is volt — párossá tesszük és a számolást a páratlan töréspont-számú idomok területszámításának ismertetésénél mondottak szerint, teljesen gépiesen végezhettük.

Ha az idom kettő, három, vagy négy sík-negyedbe esik, a helyes előjelű (azaz nem dekadikus) eredményt a váltó megfelelő alkalmazásával érhetjük el, ha figyelmünkbe idézzük az előjeles gépszámolásnál mondottakat.

Арифмометр, счет машинным способом и геодеические расчеты. — Автор разъясняет сперва сущность арифмометра и счета машинным способом, а в дальнейшем подробно излагает метод проведения различных математических операций, в частности геодеических числений, арифмометром.

Machine à calculer, calcul à la machine et calculs géodésiques. — L'auteur expose d'abord la substance de la machine à calculer et du calcul à machine, il explique ensuite l'exécution pratique du calcul à la machine pour les différentes opérations mathématiques et finalement pour les calculs nettement géodésiques.

MUNKAERŐGAZDÁLKODÁS ÁLLANDÓ ERDEI MUNKÁSOKKAL

Speer Norbert
(Budapest)

634.9 : 331.116.

A minisztertanács ez év januárjában határozatot hozott a munkaerőgazdálkodásról és szakképzésről.

Mi tette ezt a nagyjelentőségű határozatot időszerűvé? Népi demokráciánk nagy győzelme, hogy felszámoltuk a munkanélküliséget a hároméves terv végrehajtása folyamán. De ez természetesen velejárója a szocialista úton haladó gazdaságnak, mintahogy elkerülhetetlen velejárója a kapitalizmusnak a munkanélküliség.

Ebből a jelenségből a gazdasági élet minden területén nagy feladatok hárulnak az üzemek vezetésére, az egyes gazdasági ágazatok jól kiképzett munkaerővel való tervszerű ellátása terén.

A falusi munkanélküliek nagy része már az iparban, a városokban talált elhelyezkedést, úgyhogy megszűnt az a lehetőség, hogy idényszerűen nagy tömegeit tudjuk alkalmazni a munkásoknak. Ez az egyik ok, amely megköveteli a tervszerű munkaerőgazdálkodást. Másik ok, hogy munkánkat állandóan termelékenyebbé kell tenni, ezt pedig állandóan vándorló és mindig más munkában dolgozó munkásokkal nem lehet elérni. A munkahelyüket állandóan cserélgető munkások komoly nehézséget okoznak a termelésben, az új munkásnak idő kell, amíg a munkáját megismeri. Ez alatt az idő alatt alacsonyabb a teljesítménye, kisebb termelékenységgel dolgozik,

Az erdőgazdaságban nálunk eddig nem voltak sem állandó, sem szakképzett munkások. Az Erdőközpont vezetősége az elmúlt évben vett irányt arra, hogy a munkásokat, párosítva politikai képzéssel, kellő szakképzésben részesítse. Mintegy 1500 munkás végezte el a múlt év folyamán a szakmunkásképző tanfolyamokat. A szakképzett munkások munkábaállítása rögtön igazolta, hogy a kiképzés a munkateljesítmény területén hatalmas eredményeket hozott. Az Erdőközpontban nem régen tartott munkaverseny-értekezleten, ahol a termelésben élenjáró dolgozók vettek részt, kivétel nélkül minden felszólaló dolgozó hivatkozott arra, hogy eredményét jelentékenyen a szakmunkásképző tanfolyamon nyert tudása útján tudta szinte ugrásszerűen fokozni.

Mindennek ellenére erdőgondnokságaink és nemzeti vállalataink nem gondoskodtak arról, hogy ezek a dolgozók egész éven át foglalkoztatva legyenek és így az ipar szívó hatása folytán éppen a szakképzett munkásokból jelentékeny lemorzsolódás volt észlelhető.

Ötéves tervünk végrehajtása folyamán ez a jelenség még csak fokozódni fog, éppen ezért tervszerűsíteni kell a foglalkoztatását szakmunkásainknak. Hiába képezünk ki jó szakmunkásokat iskoláinkban, ha nem foglalkozunk velük a termelésben.

Minden nemzeti vállalatnak, azon belül minden erdőgondnokságnak jól kidolgozott *munkaerőtervre* van szüksége.

Az a nagyon helytelen gyakorlat alakult ki az egyes erdőgazdálkodásokban, hogy a szakmunkásképző tanfolyamokat végzett erdei munkásokat nem osztják be régi munkahelyükre, tehát a termelésbe, hanem védkerületvezetők mellé beosztják kisegítő szolgálatra.

Nézzük meg, milyen károk származnak ebből az erdőgazdaságra. A munkások a szakmunkásképzést azért kapták, hogy visszamenve a termelésbe, ott hasznosítsák a tanfolyamon tanultakat, továbbá a többi munkatársuknak is átadják a tapasztalatokat és ezzel emeljék az általános termelékenységet a munkának. A kisegítő munkát időbérért kell végezniük, amikor is nem részesülhetnek a tehetségüknek és képességüknek megfelelő bérézésben, így egy bizonyos idő múltán elkedvetlenednek és olyan munkahelyet keresnek, ahol az erő kifejtésüknek megfelelő bérézésben részesülhetnek. Ez egyik oka annak, hogy aránylag nagymérvű a lemorzsolódás erdei szakmunkásképző iskolát végzetek között. Az előbb említett öntudatos munkások elmennek más munkakörbe és visszamaradnak a kevésbé öntudatos dolgozók. Így az önálló káderellátás majdnem megoldhatatlanná válik. Nekünk pedig éppen azokra a káderekre van szükségünk, akik az erdőgazdasági munkában kitűntek, akik a tanultakat, a jó munkamódszereiket továbbadják és ezzel bebizonyítják azt, hogy a politikai öntudatnak magas fokán állnak, van szervezőképességük és hogy képesek a vezetésre. Az pedig nem vitás, hogy az előttünk álló országfásítási feladatokat csak azokkal a káderekkel lehet megoldani, akik éppen a politikai öntudatban és a termelésben élénjárók. Az erdőgazdaságra nézve is iránytmutatók kell, hogy legyenek Sztálin elvtárs szavai, amikor azt mondja: „Lehet elsőrangú technikánk, lehetnek elsőrangú üzemünk és gyáraink, de ha nincsenek embereink, akik ezt a technikát meg tudják nyergelni, a technika megmarad pusztán technikának. Ahhoz, hogy az új technika meg hozza a maga eredményeit, szükség van még emberekre is, munkás- és munkásokkáderekre, akik a technika élére tudnak állni és azt előre tudják vinni.“

Az erdei szakmunkásképzés éppen arra van hivatva, hogy ezeket az új kádereket nevelje az erdőgazdaság számára, ehhez azonban az szükséges, hogy a kiképzett szakmunkások állandóan foglalkoztatva legyenek az erdei munka minden ágában.

Üzemegységeink vezetői részéről kifogás, hogy az erdőgazdaságban nincs mód a munkások állandó foglalkoztatására, mert az erdőgazdasági munkák csak idényjellegűek.

A tapasztaltak azonban azt mutatják, hogy ez a kifogás nem állja meg a helyét. Ha bármely üzemegységet megvizsgálunk, látjuk, hogy a munkákat helyes ütemezéssel folyamatosan lehet tenni és így az őszi-tavasszal jelentkező csúcsok egy bizonyos mértékig levezethetők.

Munkánkat megkönnyíti az, hogy az üzemi részletterveket a munkaerőszükséglet kidolgozásával kell összeállítani. Elképzelhetetlen, hogy amikor az egész országban minden gazdasági ágban terveződés folyik, az erdőgazdaságban a munkaerőfelhasználást ne helyesen tervezzük és ütemezzük. Hagyjuk magunkat az események uszályában vinni és csak

akkor kapkodjunk, amikor már körünkre égett a munka.

Vizsgáljuk egyik üzemegységünk üzemi részlettervében szereplő munkaerőtervet az előző szempontok figyelembevételével.

Az itt szereplő erdőgazdálkodás egy dombvidéki erdőgazdálkodás kb. 12.000 kat. hold területtel. Az erdő egy tagban fekszik, sok erdősítendő területtel és sok rontott állománnyal. A munkásviszonyok aránylag jónak mondhatók, mert az erdő körül mindenhol kisebb-nagyobb települések vannak, a munkahelyek tehát aránylag könnyen elérhetők.

Az üzemi részlettervből a következő adatokat kapjuk az 1950. évre.

Fahasználat: 6794 m³, melyből kb. 1200 m³ száraz fa.

Maggyűjtés: 100.6 q, legnagyobb részét cserés tölgy makk.

A csemetekertek területe: 9.2 kat. hold állandó és kb. 30 kat. hold vándorcsemetekert.

A termelendő csemeték száma: 28.467.000 darab.

Erdősítés: 108 kat. hold tervedősítés új erdősítésből, régi vágásterületen 30 kat. hold. pótlás: 50 kat. hold. Rendes évi vágás felújítása: 84.4 kat. hold. Kapálás: 123 kat. hold.

Állományápolás (tisztítás) 205 kat. h.

A munkák elvégzéséhez az erdőgazdálkodás az a következő munkaerőtervet állította be üzemi részlettervébe. (L. I. táblázat.)

Látjuk, hogy a munkaerőterv összeállítása csak az eddigi gyakorlat alapján, egy bizonyos ösztönösséggel történt. Hiányzik belőle a munkaerővel való olyan tervezés, amely figyelembe venné, hogy ma már falun is mindinkább jelentkezik az ipar szívó hatása. Nem vették figyelembe az új helyzet által számkra ügyszólván kötelező erővel előírt új feladatot, a minden szempontot alaposan mérlegelő helyes munkaerőgazdálkodást. A feladat itt az, hogy a munkák észszerű csoportosításával elkerüljük a kiugró csúcsokat, ugyanakkor pedig kitöltsük a nyáron jelentkező üroket. A másik feladat az, hogy a jól képzett munkások beállításával a munkákat állandóan termelékenyebbé tegyük. A munka termelékenyebbé tételéhez nem utolsó sorban járul hozzá természetesen az, hogy az állandó munkásokban sokkal hamarabb tudatossá válik a munkához való viszonyuk megváltozása és így aktív részvevői lesznek a munkaverseny-, újító-, tapasztalatesere-, munkamódszerátadó-, majd a Sztahánov-mozgalomnak. Minél termelékenyebb lesz a munka, annál biztosabban elvégezhethetjük óriási feladatainkat, amellet, hogy mindig munkaerő szabadul fel a gazdasági élet többi ága számára és a munkások, ezzel együtt természetesen mindannyiunk élet-színvonalá állandóan emelkedik.

Véleményem szerint, az erdőgazdálkodásnak a tervezése azért is rossz, mert nem tartalmazza a reális munkaerőszükségletet, egyes tételek túl vannak méretezve, míg mások pedig kisebbre.

Például az erdőgazdálkodás kb. 28.000.000 csemete kiszedéséhez 286.000 órát vett tervbe, holott véleményem szerint, a munkához ennek egyharmada is elegendő lenne, annál is inkább, mivel laza, homokos talajon van az a vándorcsemetekert, ahol a csemeték zömét termelik.

I. TÁBLÁZAT

A munka megnevezése	Szükséges munkaóra az 1950. évre												Össze- sen	Meg- jegyzés
	I.	II.	III.	IV.	V.	VI.	VII.	VIII.	IX.	X.	XI.	XII.		
	h ó n a p o k r a													
Maggyűjtés, magpergetés, csemetekert			3045	3045		4584	4584	4584		72700	144250	71550	308342	
Terverdősítés			12800	11000	2200	3066	5186	5186	13340	36754	36754	13340	138626	
Üzemi erdősítés			253	421						19476	19476		39626	
Fakitermelés az erdőn	6000	6000	1755						1375	2381	5000	5000	27511	
Közéltés	150	150	100								300	300	1000	
Szállítás	700	700	800	500	885						500	600	4685	
Sarangolás és máglyázás	5000	5000	4000	2000							500	1500	18000	
Feldolgozás, felkészítés	500	800	700									570	2570	
Egyéb munkák a termelésnél	1250	1250	1250	1000							1000	1545	7295	
Mélyépítés, útjavítás	252	260	288	288	288	288	288	288	288	288	260	252	3330	
Összes munka- órák száma	13852	14160	24991	18256	3373	7938	10058	10058	15003	131599	208040	94657	551985	
Munkanapok száma	1731	1770	3124	182	337	794	1005	1005	1500	16450	26005	11832		
Szükséges munkáslétszám havonként	66	73	120	79	13	30	39	39	58	632	1040	494		

Az erdőgondnokság munkaerőtervében szerepel még az 1951. év tavaszán erdősítés alá kerülő területnek, mintegy 58 kat. holdnak az előkészítése is. Az előkészítés is helytelenül van ütemezve, mivel azt is éppen a legnagyobb őszi munkák idejére tervezte az erdőgondnokság.

Mint ahogy az előzőekben láttuk, az erdőgondnokságnak 1200 m³ szárazfatermelése is van. A szárazfatermelést az erdőgondnokság őszi tervezte, holott azt is előre lehetne hozni a nyári hónapokra és ezzel csökkenthetjük az őszi csúcsokat.

Útépítés, útjavítás egyenletes elosztással van ütemezve, holott a téli és őszi időszakban csak éppen a legszükségesebb munkát kell elvégeznünk, mert akkor csak a szállítás zavarthatóságát kell biztosítanunk. A nagyobb javításokat a tavasz utoljára és nyárra kell tervezni, mivel tartós és eredményes munkát a földutakon csak akkor lehet elvégezni, amikor nem vagyunk annak kitéve, hogy a fuvarozó kocsik újból összevágják az utat.

Az egyéb erdei munkákból a vágásjelölés munkálatait át kell tennünk május–júniusra, mivel ez a legalkalmasabb időpont ennek elkészítésére, lévén ebben az időpontban a személyzet a legkevésbé elfoglalva egyéb munkálattal.

Az állományápolási munkákból 160 kat. hold tisztítás részesmunka útján van előírva. Természetesen ezt is legegyszerűbb a jól képzett állandó erdei munkásokkal elvégezni, mert hiszen itt készítjük elő a jövő erde-

jét. A tisztításnál elkövetett minden hiba évtizedekre kihat, míg a szakszerűen végzett tisztítás eredménye lesz a szépen fejlődő, értékes állomány.

Véleményem szerint, tehát az I. táblázat a fentiek alapján a 2. táblázat szerint alakulna.

A két munkaterv összehasonlításából látjuk, hogy a csúcsok sokkal jobban ki vannak egyenlítve s így a munka elvégzése is jobban biztosítva van.

Az erdőgondnokság munkaerőterve szerint is legalább 10 állandó erdei munkást lehetne éven át foglalkoztatni, holott az erdőgondnokság vezetésének mindezideig gondot okozott, hogy hogyan foglalkoztassa azokat és ezért vonakodott is attól, hogy állandó munkásokat beállítson.

Ha azonban a kiegyenlített munkatervet nézzük, látjuk, hogy legalább 30 állandó munkaerőt tudunk foglalkoztatni, annál is inkább, mert, mint már fentebb rámutattam, az állományápolást részért végezteti az erdőgondnokság, s az nem szerepel a munkaerőtervben.

Ez a munkaerőterv még másra is felhívja a figyelmünket, mégpedig arra, hogy a csemetekiszedés és a kopárok előkészítése az erdősítéshez igényli a munka egy nagy hányadát. Erre a szűk keresztmetszetre kell tehát irányítani az újítók tevékenységét, itt kell gépi eszközökkel helyettesíteni a kézi munkaerőt.

A helyesen elkészített munkaerőtervből tehát könnyen elkészíthetik az erdőgondnokságok az újítási feladattervüket.

2. TÁBLÁZAT

A munka megnevezése	Szükséges munkaóra az 1950. évre												Összesen	Jegyzet
	I.	II.	III.	IV.	V.	VI.	VII.	VIII.	IX.	X.	XI.	XII.		
	h ó n a p o k r a													
Maggyűjtés, magpergetés, csemetekert			3045	3045	2000	3584	3584	3584	1000	15811	60000	16000	111653	
Terverdősítés			12800	11000	10000	11066	7186	7186	13340	25954	26754	13340	138626	
Üzemi erdősítés			253	421						19476	19476		39626	
Fakitermelés az erdőn	6000	6000	1755	1200	1200	1200		1200	1375	1581	3000	3000	27511	
Közelítés	150	150	100						100	100	200	200	1000	
Szállítás	700	700	800	500	885						500	600	4685	
Sarangolás, máglyázás	5000	5000	4000	2000					500	500	500	500	18000	
Feldolgozás, felkészítés	500	800	700									570	2570	
Egyéb munkák a termelésnél	1000	1000	1000	500	800	995					1000	1000	7295	
Mélyépítés, útjavítás	120	120	120	120	500	500	400	400	340	205	200	305	3330	
Összes munka- órák száma	13470	13770	24573	18786	15385	17345	11170	12370	16655	63627	111630	35515	354296	
Összes munkanapok száma	1681	1721	3071	1878	1538	1735	1117	1237	1663	7953	13594	4439		
Szükséges munkáslétszám	64	72	118	82	61	67	43	46	64	306	558	185		

Több állandó munkást azonban nem célszerű foglalkoztatni, mivel az elvégzendő munkák között sok olyan is van, melyet nők és fiatalok is el tudnak végezni s viszont a fakitermeléssel és szállítással kapcsolatos, valamint egyéb munkákat csak erőteljes férfiak végezhetik el.

Az ötéves terv által teremtett új helyzet, új feladatok megoldását tüzte elénk az erdőgazdaságban, ezért úgy vélem, hogy a munkák helyes ütemezése, az állandó erdei munkások helyes foglalkoztatása a legközelebbi feladataink egyik központi problémája lesz.

Rá kell itt mutatnom arra, hogy a kiképzett erdei szakmunkások képzettségüknek és tudásuknak megfelelő foglalkoztatásáért felelősek az erdőgondnokságok üzemi háromszögei, de felelősek a nemzeti vállalatok vezetőségei is. A Pártunk és kormányzatunk megadta az anyagi lehetőséget ahhoz, hogy jó kiképzésben részesítsük az erdei munkásokat, kiemeljük a feudális rendszer által rákényszerített elmaradottságból. Nekünk felelnünk kell az egész nép előtt, nemcsak az iskolákon, hanem azon túlmenően, hogyan élünk ezzel a lehetőséggel. Felelnünk kell azért is, mit tettünk annak érdekében, hogy az iskoláról kikerülő dolgozó ne csak megtartsa tudását, hanem azt továbbfejlesztve, a szocialista erdőgazdaság építőjévé váljék. A felelősség óriási, ez kell, hogy gondolkodóba ejtsen és arra készítessen bennünket, hogy ez irányú gyakorlatunkon gyökeresen változtassunk.

Itt is Sztálin elvtárs útmutatásai szerint kell cselekednünk, mert csak így leszünk képe-

sek megvalósítani az ötéves országépítési tervünket. Sztálin elvtárs ugyanis azt mondja: „A munkaerő hullámzását meg kell szüntetnünk s a munkásokat le kell kötnünk az üzemek számára. De a munkások lekötésével a dolog még nincs elintézve. Azt elérni, hogy a hullámzás megszűnjék, még kevés. A munkások számára még olyan viszonyokat is kell teremteni, amelyek megadják nekik a lehetőséget arra, hogy eredményesen dolgozzanak, emeljék a munka termelékenységét, javítsák a termelés minőségét. A munkát tehát az üzemekben úgy kell megszervezni, hogy termelékenysége hónapról-hónapra, évnegyedről-évnegyedre emelkedjék.“

Jelen soraimmal üzemegységeink vezetőinek figyelmét rá szeretném irányítani a munkaerőgazdálkodás megszervezésének központi kérdésére. Remélem, hogy sok hasznos hozzászólás fogja követni ezt a szerény kezdeményezést s így a még eddig nem eléggé fontosnak ismert probléma megoldásához közelebb fogunk kerülni, elősegítve ezzel ötéves tervünk eredményes teljesítését.

Рациональная экономия рабочей силы. — Автор обсуждает вопросы по рациональной экономии постоянных кадров в лесохозяйстве. Указав на недостатки имеющиеся в этом отношении на производствах, автор приводит численно разработанный им проект на рациональную расстановку, экономно рабочей силы одного районного лесного управления. На основании подробно разработанного проекта автор доказывает, что обнаруживающаяся на лесохозяйственных работах сезонность привлечения рабочих и их занятости может быть за счет рациональной организации выравнена.

Economie de main d'oeuvre en employant des ouvriers forestiers permanents. — L'auteur est d'avis que l'économie forestière est la meilleure dans le cas où on emploie des ouvriers permanents. Il indique les défauts dans ce domaine des exploitations forestières et traite le plan exprimé en chiffres de l'économie de main-d'oeuvre d'un cantonnement forestier. Dans son exemple détaillé il démontre que l'emploi saisonnier des ouvriers peut être

équilibré et transformé — par une organisation rationnelle — en emploi permanent du main-d'oeuvre.

Manpower Economy with Standing Forest Workers. The deficiencies still noticeable are detailed in connection with the manpower management plan of a forest office and it is shown, that by rational methods the seasonable use of labourer can be organized to a permanent and well balanced economic measure.

A SZOVJET KUTATÁS EREDMÉNYEI

A FAFAJOK EGYMÁSKÖZÖTTI HARCA ÉS KÖLCSÖNÖS SEGÍTSÉGE A HOMOKTERÜLETEK VÉDŐPÁSZTÁIBAN

I. Sz. Matjuk

634.956.584 : 581.524.1

A sztyeppefásítás sokéves talapasztalatát elemezve, Liszenko akadémikus ezt a következtetést vonta le: „Micsurini biológiai tudományunk alapján nyilvánvaló előttem: a sztyeppefásítás sok sikertelenségének főoka az volt, hogy a régi biológiai tudomány elismerte a fajon belüli versengés kigondolt elméletét és semmibe vette a fajok közötti harcot. Ezzel szemben a sztyeppefásítás minden sikere, a jó állapotban lévő erdőségek keletkezése azzal magyarázható, hogy a gyakorlati erdészek akarva vagy akaratlanul, nem törődtek ezzel az elmélettel.“

Ez a megállapítás kétségtelenül helyes. Kutatásaink bebizonyították, hogy homoktalajon egyenkénti elegyítéssel létesült egyes állományok kedvezőtlen eredményűek. Vegyük figyelembe a gyakorlati tényt, azokat az eredményeket, amelyeket a csirszki homokon, a szövetségi fásítás során a talajjavító tudományos kutatóintézet oblivszkiji kísérleti telepén a fenyőnek más fajokkal való elegyítése adott.

Erdeifenyő és kocsányostölgy elegyítése.

Az oblivszkiji kísérleti telep karaisvicskiji tanulmányi erdejének 43. erdőrészletében két kísérleti területen fenyőt és kocsányostölgyet telepítettek. Ezek közül az egyik (71. számú) elnyúló, zárt völgykatlanban terül el, a második pedig a terraszbombjai között. A terület alsó és felső szintje közötti különbség 1,5—2 méter.

A talaj felső rétege (93 cm) sötétszürke, tömör, agyagos homok. 93—144 cm mélységben barnaszínű, szilárd (tömör) rétegezésű, homokos agyag található. Alább laza, világossárga homok van.

Az állomány becslési adatai: kezdeti összetétel: 50% fenyő, 50% tölgy; a fenyő kora: 35 év, a tölgy kora: 34 év; koronazáródás: 0,9; a fenyő átlagos átmérője: 17,1 cm, a tölgy átlagos átmérője: 13,6 cm; a fenyő átlagos magassága 13,4 m, a tölgy átlagos magassága: 12,6 m; a fákat fajonként a következőképpen lehet osztályozni (1. táblázat):

A sorok közötti távolság 1,25 m, a fáknak a sorokban egymástól való távolsága 1 m. Az

elegyítés formája: egyenkénti (fenyő-tölgy-fenyő-tölgy stb.). Alátelepülés vagy magról való felújulás nincs.

1. TÁBLÁZAT

A 71-es próbaterület fafajainak osztályozása					
A faj megnevezése	A fák száma 1 hektáron				
	egészséges	esécszáraz	száraz	koronanyomás alatt álló	összesen
Erdeifenyő száma	658	23	—	409	1.090
%-ban	60.4	2.1	—	37.5	100
Kocsányostölgy száma	931	—	45	—	976
%-ban	95.4	—	4.6	—	100

Az oldaltárnyékolt, koronanyomás alatt álló fenyőknek féloldalas koronájuk van, ennek következtében egy részük csúcsszáraz állapotba került. Az oldaltárnyékolt fák száma elég nagy: 37,5%. Ez azt bizonyítja, hogy a fenyő-tölgy elegyben, amikor az átlagos magasság majdnem egyforma (13,4 és 12,6 m) az egyenkénti elegyítésben, 34—35 éves korban a fajok közötti harc és versengés nyilvánvaló és az a fenyő kipusztulására vezet.

A kiszáradt tölgyfák vastagsága 7—8 cm; a fák még fiatal korban száradtak ki, az öngyérülés során.

Az első kísérleti területtől 32 m-re kisebb lejtőn, a domb lábánál van a második próbaterület (72. sz.). Ez az első 1,5 m magasságban van. Itt a talajréteg 53 cm mélységig szürke, tömör rétegeződésű, agyagos-homok, 53—78 cm mélységig barnaszínű, meszes árnyalatú, homokos-agyag, alább (78—116 cm-re) a talajréteg világosszürke, tömör rétegeződésű, mészkörögös, agyagos-homok. Ezután világossárga színű homokréteg következik.

Az állomány becslési jellemzői a következők: Kezdeti összetétel: 50% fenyő, 50% tölgy; koruk 29—30 év; koronazáródás: 0,8; a fenyő